

Poštovani čitaoci,

pred vama je novi broj Sirijusa. Stigao je na vreme da ispuni trenutke dokolice tokom predstojećih praznika. Koristimo priliku da vas obavestimo da pripremamo poseban sajt www.sirijus.rs gde će ovaj isti sadržaj biti postavljen na jedan novi i zanimljiviji način. Sadržaj svih prethodnih brojeva biće rastavljen na pojedinačne članke. Na taj način moći će da se sprovede pretraga svih tekstova i brzo pronađe željeni sadržaj. Istovremeno radimo i na pripremi rečnika masonskih pojmova, vezanih za sadržaj Sirijusa.

Sve najbolje u Novoj 2020-oj godini žele vam I.S., Č.V. i od skoro sa nama A.O.!

Sadržaj:

Pogled iz unutrašnjosti hrama ka spolja.....	2
Genijalnost, nadarenost i društveni interes	4
Zdravstvena zaštita, od alhemije, do konvencionalne medicine – izabrane ličnosti i utemeljenje delovanja (II deo).....	8
Да ли сам ја масон?	10
Стране света у ложи.....	13

POGLED IZ UNUTRAŠNOSTI HRAMA KA SPOLJA

*Brat Svetozar Bižić
Beograd, 1925. – Pariz, 2015.*

Od svog rođenja, ljudsko biće počinje da opaža svet koji ga okružuje na spontani način ali i silom prilika. Otuda je logična posledica da su se problemom percepcije sveta bavila najveća imena ljudske misli. Ovakvo opažanje sveta, nazovimo ga profanim, izlazi iz okvira naših razmišljanja. Zadovoljimo se sa nekoliko osnovnih pojmova o percepciji. Ljudsko biće posmatra, odvaja, tumači i razvrstava tokom svog biološkog veka.

Zapravo, razmatranje pitanja u vezi opažanja sveta je predmet filozofije. Zaista, rečnik „ROBER“ opisuje filozofiju kao „svako saznanje putem razuma“. P. Valeri daje suptilniju definiciju: „filozofija je najrazumljiviji oblik koji neka osoba može dati sveukupnosti svojih unutrašnjih ili drugih iskustava“. Po Beržeru i Lakmenu u delu „Socijalna konstrukcija stvarnosti“, „društveni svet proizvod je ljudske aktivnosti“. Navedimo još na kraju čuveni slogan Karla Marksa koji je imao mnogo više uspeha formulišući definicije, nego u praktičnoj primeni svojih teorija: „čovjek koji proizvodi svet koji ga proizvodi“.

U jednom trenutku svog života, čovek u stalnom traganju za neistraženim horizontima i

novim odgovorima, kuca na vrata hrama. Ulazi u njega. Iako učestvuje u radu lože u njenoj unutrašnjosti, počinje da drugim očima posmatra i spoljni svet. Taj pogled ka spolja u pravom smislu reči je osnovni predmet ispitivanja u ovom tekstu.

Ali pre nego što uđemo u srž teme, probajmo da definišemo termin „hram“. Ovaj termin ima više značenja. Najpre, to je materijalni prostor u kome se okupljaju slobodni zidari da bi klesali neprerađeni kamen. Zatim, prema D. Ližu, „izgraditi hram“, to je „lični napredak putem meditacije“, što bi značilo, hram, to smo mi sami, odnosno slobodni zidari koji se usavršavamo u potrazi za vrlinama. Ali, Ližu dodaje takodje „poboljšati se lično ili poboljšati društvo?“. To znači da je hram istovremeno i celo čovečanstvo. Vratimo se opet na ovo pitanje malo kasnije.

Dakle, slobodni zidar počinje da posmatra i tumači spoljni svet ili po omiljenom masonskom izrazu on počinje da gradi. Podrazumeva se da ta gradnja i njegova opažanja nisu ni spontana ni nezavisna. On je odlučan i motivisan da se usavršava. Međutim, silom prilika, njegova opažanja i zaključci

kaleme se na ona opažanja i predistoriju koje nazvamo profanim ili generalnim, koje su bile i ostale primarne i originalne. Nekom vrstom simbioze, stižemo ukratko do aktuelnog opažanja spoljašnjeg sveta. Prema tome, izraz „masonsko opažanje“ je nužno netačan pošto je nezamislivo imati prepodne generalno opažanje, a popodne, masonsko. Reč je o spojenom opažanju, sastavljenom iz više slojeva.

Ukoliko govorimo o interpretaciji naših opažanja, masonska interpretacija životnog okruženja je očigledna i savršeno razumna. Iz čega se sastoji njena osobenost? Reč je, zapravo, o procentu odstupanja između objektivnog i subjektivnog stanja realnog okruženja i masonskih vrlina koje se, svakako, mogu opet definisati, ali su u suštini nepromenljive. Sublimacija ovih vrlina je masonsko trojstvo Sloboda–Jednakost–Bratstvo. Ovo trojstvo je kod ljudi pobudilo tako neverovatnu količinu nade, ali takođe ništa manje razočaranja i frustracije.

Da rezimiramo: opažanje spoljnog sveta i životne sredine je jedno i nedeljivo (Jakobinci bi bili oduševljeni da to čuju), ali razlike, koje nisu zanemarive, ostaju. Razlika se tiče pre svega samih učesnika u procesu opažanja. Objasnimo to ovako: neupućena osoba, posmatrajući okolinu, ima slobodu izbora i mogućnost da ostane gledalac, ili da se aktivno uključi u procese koji se odvijaju u životnoj sredini. Slobodno zidarstvo, naprotiv, ne priznaje ovu slobodu izbora. Ovde se vraćamo na pitanje koje je već pomenuto, na termin „hram“. Ako D. Ližu napominje „poboljšati društvo“, ukoliko su Lenhof i Posner u svom

„Međunarodnom rečniku slobodnog zidarstva“ još izričiti i pod terminom „Solomonov hram“ kažu „Hram je u masonovoj vlastitoj unutrašnjosti. Hram koji mason radom na samom sebi mora jednom da dovrši u isto vreme treba oblikovati kao simbol čovečanstva. Masonerija omogućava masonu da preko nje krene i započne izgradnju tog hrama“. Jasno je da slobodni zidari nemaju izbora, već bez rezerve i bez ikakve zadržke moraju da uzmu aktivno učešće na menjanju neposrednog okruženja u kojem žive.

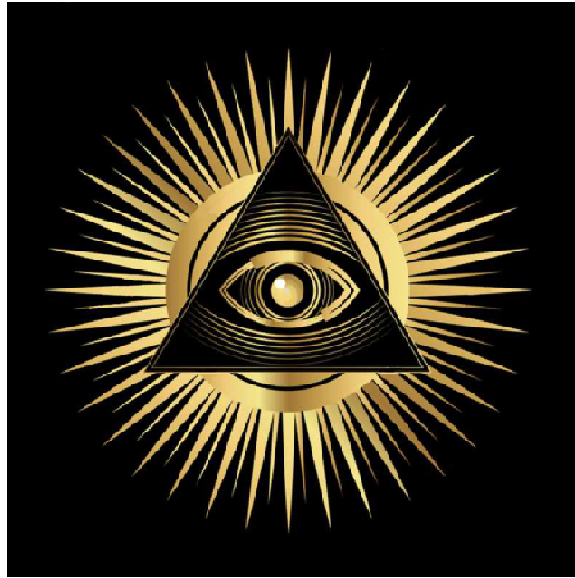
Da zaključimo: uključiti se i boriti za masonske vrline, to je pravo i obaveza svakog slobodnog zidara. Na nama masonima je da odlučimo kako i gde ćemo se uključiti. Odgovornost za donete odluke najteža je od svih ljudskih odgovornosti s obzirom na to da je to odgovornost pred nama samima i pred idealima za koje se borimo.

Na pitanje, da li smo uradili sve što je u našoj moći da promovišemo proklamovane vrline u životnom okruženju, svaki slobodni zidar mora nedvosmisleno da odgovori pozitivnim bilansom dela, ubeđenja i svojih aktivnosti.

Brat Svetozar Bižić
na orijentu Pariz,
15. marta 6010.

Sa francuskog preveo i priredio
Br. Desimir Ivanović (Knjaževac).

Genijalnost, nadarenost i društveni interes

Sagledavanjem sadašnje situacije u društvu u našoj zemlji, ne može se prevideti očigledan izostanak pozitivnih moralnih načela, dobrog ukusa i sistema vrednosti u njemu.

Svedoci smo žalosnog i ružnog postupanja sa pravima i imovinom građana u svim sferama života. Svedoci smo potpunog izostanka discipline i nedostatka davanja pozitivnog primera sopstvenim ponašanjem od strane predstavnika građanske vlasti. Posmatranjem situacije u društvu nije moguće oteti se utisku da postoji plan ili još gore interes da se narod sistematski zaglupi i da mu se skrene pažnja sa ključnih pitanja na pitanja od nikakvog javnog interesa, posebno u sredstvima komunikacija. Sav život je barem sudeći po izveštavanju medija fokusiran na navodne nacionalne interese, ali nažalost ne suštinske i strateške, jer strategije nema, već one koji služe kao paravan i večno opravdanje svakoj vlasti za nerad i nedostatak iskrenih pozitivnih namera i dela. Zatim, fokusiran je na život i dela čitave gomile potpuno bezvrednih i opskurnih ličnosti koje se narodu preko petparačkih medija predstavljaju i nameću kao „poznate ličnosti“ i uzori.

Promoviše se drskost, bahatost i nasilje kao uspešan model komunikacije i življenja, promoviše se koristoljublje kao način rada, promoviše se prevara kao način trgovine, promovišu se osvedočeni kriminalci za ličnosti od nacionalnog značaja. U takvoj atmosferi, sva iskrena i prava, dobra i pozitivna dela, kao i činovi, ostaju osuđeni na večni zaborav istog trenutka kada su nastali. U takvoj atmosferi, inteligentni su ućutali, glupi viču koliko god mogu, a mudrost, snaga i lepota više ne žive ovde.

Kako je zapisano još u Konstituciji, mason je potčinjen i miroljubiv prema građanskoj vlasti zemlje u kojoj živi. Vodeći se tim načelom, a postupajući po savesti uz strahopoštovanje pred velikim neimarom svih svetova, moramo se zapitati šta mi kao slobodni ljudi na dobrom glasu možemo da učinimo upravo u cilju opšte koristi, a da ne prekršimo navedeno načelo?

Na ličnom planu, svako od nas uvek ima izbor. Taj izbor koji činimo, možda nije uvek dobar ili koristan za nas lično, ali nas čini mirnim pred velikim neimarom i osnažuje nas u uverenju da smo na životnom planu postupili ispravno i da smo zbog toga bolji ljudi. Takav izbor koji nas

čini boljim ljudima je pravi izbor i izbor koji bi trebalo da činimo stalno.

Jedna od oblasti koja nam ostaje za naš rad i gradnju u tako suženom polju delovanja, se odnosi na decu i mlade, našu budućnost, na spasavanje njih od navedenih zala kojima su opkoljeni. Jedan deo tog posla mogao bi biti usmeren na brigu o intelektualno nadarenim mladim osobama i negovanju njih za bolje sutra ove zemlje i čitavog našeg društva. Svedoci smo da se nekada u medijima pomene da su neka dobra deca osvojila prva mesta na svetskim takmičenjima iz recimo fizike, ali nisu nikako na naslovnim stranama i u vestima, zato što se tamo nalaze vesti sa estrade iz rijalitija i vesti o navodnim uspesima vlasti.

Da bismo razumeli intelektualnu nadarenost ili genijalnost, objasnimo koncept:

Jedno od prvih zapažanja koje imamo kada upoznajemo neku novu osobu odnosi se na inteligenciju. To uglavnom ne primećujemo svesno, već percipiramo i sebi predstavljamo kao vrstu „bistrine“ dotične osobe. Neke osobe nam se učine kao posebno „bistre“, dok sa druge strane ima i onih koje ne ostavljaju takav utisak.

Inteligencija je sposobnost efikasnog prilagođavanja i sposobnost uspešnog rešavanja problema.

Prvi pojam koji se nameće kada govorimo o pomenutoj „bistrini“ je IQ. Količnik ili koeficijent inteligencije (intelligence quotient) je mera koja definiše relativnu bistrinu ili intelektualne mogućnosti jedne osobe. IQ je potencijal čija je gornja granica prevashodno određena urođenim faktorima ali čije ostvarenje u velikoj meri zavisi od interakcije sa sredinom. Naravno, postoji više vrsta inteligencije, kao što su emocionalna, društvena i tako dalje, ali su to oblici inteligencije koji se tokom naših života razvijaju i mogu varirati. Te oblike inteligencije možemo razvijati ukoliko se trudimo i radimo na njima. Međutim, jedna vrsta inteligencije tokom naših života zadržava više manje jednake urođene vrednosti i na nju radom ne možemo uticati, a to je logička inteligencija. Upravo je ta vrsta inteligencije predmet najvećeg interesovanja naučnika. Ta vrsta inteligencije je ona koja nam

daje brzinu i sposobnost uviđanja veza tj. odnosa između stvari i pojava.

Vrhunac prirodnih, urođenih performansi mozga je oko sedamnaeste godine života, a nakon tog doba polako opada. Međutim, prirodni gubitak performansi se nadomešćuje iskustvom, zrelošću i znanjem. Svakako je preporučljivo redovno se baviti održavanjem performansi mozga, a to je moguće ostvariti, pored redovnih nešablonskih intelektualnih aktivnosti, i raznim tehnikama koje se mogu naučiti na specijalnim kursovima.

Sam IQ predstavlja odnos između rezultata koji ispitanik postiže na testu inteligencije i rezultata koji postiže prosečna osoba iste starosti na istom testu pod istim uslovima.

Američki psiholog Dejvid Veksler je sačinio definiciju inteligencije koja glasi:

„Inteligencija je agregat ili globalna sposobnost osobe da deluje svrsishodno, da misli i postupa racionalno i da se uspešno snalazi u svom okruženju“.

Možda je najvažnije pitanje, kada govorimo o visokoj inteligenciji ili genijalnosti, pitanje ove vrste nadarenosti kod dece. Blagovremeno prepoznavanje nadarenosti kod dece može doneti mnogo dobrobiti, ukoliko se adekvatno pristupi nadarenom detetu i ako mu se na primeren način omogući da razvija svoje prirodne potencijale.

Generalno, nadarene osobe uče dosta brže, dublje i šire od svojih vršnjaka i od svog društva. Dešava se da nadarena deca nauče da čitaju i pišu ranije od ostale dece. Dešava se takođe, da nadarena deca budu na istom razvojnem i intelektualnom nivou kao deca koja su značajno starija od njih. Ova nadarenost o kojoj govorimo ne ogleda se samo u brzini razmišljanja, već se reflektuje i na druge delove ličnosti, tako da te osobe imaju razvijene sposobnosti zaključivanja, kreativnosti, znatiželje, razvijen rečnik i dobro pamćenje. Često se može primetiti da ove osobe u samo nekoliko ponavljanja mogu da razumeju i ovladaju novim konceptom koji je pred njih postavljen. Ovakva nadarenost međutim uglavnom ne ide bez dodatnih manifestacija. Naime, ove osobe su često preosetljive i emotivno reaguju u mnogim situacijama. Dešava se da

razviju posebne obrasce ponašanja i da budu perfekcionista. U društvenom smislu, a usled samostalnog zaključivanja i logike, često ne podnose nametnute autoritete i ispoljavaju spremnost na diskusiju po pitanjima koja osobe prosečne inteligencije prihvataju bez kritike. Usled svega pomenutog, nadarena deca često ne mogu da pronađu svoje mesto u svom društvu, pa traže društvo na primer starijih.

Termanova studija je pokazala da deca genijalci, često ranije prohodavaju, počinju da govore, pokazuju bolje zdravstveno stanje, bolju emotivnu prilagodljivost, bolju moralnu zrelost, više liderskih osobina. Međutim, istovremeno, ta deca imaju duplo veće šanse da ispolje depresiju i osećanja izolacije iz društva.

Nadarene osobe obično nisu podjednako nadarene za sve intelektualne aktivnosti. Česti su primeri da nadarena osoba, na primer, pokazuje vanredan dar za pisanje i lepotu izražavanja, ali da je istovremeno slaba u matematici, ili se pak dešava da imamo slučajeve fantastične nadarenosti kada su u pitanju čak i najkompleksniji matematički problemi, a da ista osoba ima problema u izražavanju i verbalizovanju svojih misli i osećanja.

S obzirom da se nadarenost ispoljava u različitim dobima razvoja, ne znači da dete nije nadareno ukoliko ne nauči da čita i piše pre ostale dece. To nam govori da moramo biti strpljivi i budno pratimo razvoj deteta, kako bismo blagovremeno ustanovili potencijale mlade osobe i posebnu nadarenost, ukoliko je ima. Može se desiti da će vaše dete imati problem zato što su mu izvesni predmeti u školi suviše laki i zato dosadni. U tom slučaju je potrebno adekvatno reagovati i ne ustručavati se i razgovarati sa školskim psihologom ali i nastavnikom koji u tim slučajevima mogu osmisliti posebne programe i zadatke kako bi nadareno dete povratilo motivaciju da se bavi datim predmetom. Takođe, u ovom smislu, može biti od velike pomoći i posebna grupa osnovana u okviru „Mense“ Srbije, „Nikola Tesla centar“ koji se bavi upravo mladim darovitim ljudima.

Usled naročite intelektualne nadarenosti, može se desiti da te osobe previše budno i aktivno prate sve informacije i senzacije koje oko njih postoje, a radi se o posledičnoj prevelikoj sve-

snosti. Samim tim, sve što se dešava u datom trenutku, nadarene osobe posmatraju višeslojno i vrlo duboko prirodno ulaze u analizu, pa se dešava da im treba više vremena da razmotre datu situaciju od prosečno inteligentne osobe, koja opet, ne percipira istu situaciju ni toliko duboko ni toliko emotivno, a naročito ne ulazi u kompleksnu analizu događaja, već ga doživljava u predstavljenom stanju.

Raspon IQ*:

- ispod 80, insuficijentnost
- od 80 do 90, ispod proseka
- od 90 do 110, normalna inteligencija
- od 111 do 140, iznad proseka i nadareni
- od preko 140, izuzetno inteligentne osobe (genijalci)

Članovi „Mense“ imaju IQ od 148 +

„Mensa“ je udruženje osoba sa izuzetno visokim koeficijentom inteligencije, a čiji su članovi sve osobe koje su na zvaničnom testiranju postigle određeni rezultat i koje su potom obavile administrativne formalnosti oko u članjenja.

Ciljevi „Mense“ su da prepozna i pomogne razvoj inteligencije, ohrabri istraživanje njene prirode, kao i stvaranje stimulativnog, intelektualnog i društvenog okruženja za svoje članove.

Ispitivanja su pokazala da se na zvaničnom testu, manje od 2% ukupne populacije može kvalifikovati za članstvo u „Mensi“ tj. da na testu može ostvariti rezultat veći od 148 po Katelovoj skali.

Ukoliko neko želi da proverii svoj IQ i da se podvrgne ozbiljnom psihometrijskom testiranju, jedina prava preporuka je da se prijavi za testiranje koje redovno organizuje i sprovodi „Mensa“, zato što su to jedini merodavni testovi. U „Mensi“ se ozbiljno i predano bavimo ovim testiranjima od četrdesetih godina dvadesetog veka.

Uslov za testiranje je starost ispitanika od najmanje 17 godina života. Zvanični test je napravljen tako da ne favorizuje ni jednu grupu ljudi i nema nikakve veze sa prethodnim ili aktuelnim obrazovanjem. Na testu se rešava 36

zadataka za 40 minuta, a zadaci su rastuće kompleksnosti. Test koji se radi je neverbalni, isključivo je grafički.

Test je koncipiran tako da je u svaki zadatak prikazan u grafičkom obliku, sa osam slika, dok je za ispravno rešenje potrebno odabrati jedno od ponuđenih rešenja. Uvek je samo jedno rešenje tačno.

U radovima izvesnih istraživača koji su pisali o konceptu IQ i visoke inteligencije uopšte, često se navode primeri izvesnih ličnosti iz istorije koje bi se verovatno kvalifikovale za članstvo u „Mensi“, a na osnovu procene kompleksnosti njihovih dela tj. na osnovu koncepata koje su u svojim delima razvijali. U tom kontekstu se često pominju: Leonardo Da Vinči, Ser Isak Njutn, Viljem Šekspir, Nikola Tesla itd.

Ostaje pitanje, da li izrazito visoka inteligencija daje prednost u svakodnevnom životu. Uglavnom da, sve je mnogo lakše, međutim, problemi koji se mogu pojaviti, posebno emotivne prirode, mogu biti burni i doneti uznemirenost, a to nije poželjna manifestacija. Takođe, ostaje i problem razumevanja okoline, tačnije razumevanja nemogućnosti većine da sa lakoćom razume i shvati mnoge pojave i koncepte, kao i društvena dešavanja, a što često može predstavljati ograničavajući faktor u komunikaciji. Naravno, postoje i primeri posebno

nadarenih osoba, sa izraženim socijalnim veštinama, a na osnovu razvijene socijalne inteligencije (u korelaciji sa emotivnom), te u tim slučajevima možemo govoriti o visoko prilagodljivim osobama, štaviše, te osobe se često mogu prirodno nametnuti kao lideri.

Kada bi u našoj zemlji postojala državna strategija za rad sa mladim darovitim osobama, ubeđen sam da bi smo kao nacija, na duge staze imali velike i nebrojene koristi od toga. Nažalost, kod nas u državi za ovo pitanje, kao i za mnoga druga, nema interesa. Mi kao država ne znamo da li iza ćoška možda živi novi Nikola Tesla.

Prema tome ostaje na nama Braćo i našoj volji i savesti, da mi samostalno ili uz pomoć naše organizacije, zajednički, pokušamo da na sistematičan način pomognemo mladim genijalcima da prosperiraju, da se obrazuju, ali i da vole ovu zemlju i da ih usmerimo da ostanu ovde i pomognu da ova zemlja jednog dana, ponovo bude pristojna, čestita, vredna i radna, lepa i pozitivna, poštovana u svetu i među nama, a da ovde bude lepo mesto za život.

Br. A.G.
majstor kraljevske umetnosti,
P.L. Sloga, Rad i Postojanstvo,
Or. Beograd
28 maj 2018. godine

ZDRAVSTVENA ZAŠTITA OD ALHEMIJE DO KONVENCIONALNE MEDICINE – IZABRANE LIČNOSTI I UTEMELJENJE DELOVANJA (II deo)

U radu koji prethodi ovom, a pod naslovom “Zdravstvena zaštita od alhemije do konvencionalne medicine...”, koji je bio prezentovan tokom letnjeg druženja održanog u Hramu Velike Nacionalne Lože Srbije, a koji je zatim objavljen i u okviru časopisa Sirijus (br.40), bilo je govora o interesantnim ličnostima iz sveta masonerije koji su se bavili na različite načine medicinom. Takođe je reči bilo i o utemeljnjju delovanja i uticaju sveta medicine na sadašnje aspekte masonerije. Ovaj tekst predstavlja nastavak istraživanja o tim temama, pa se osim značajnih imena iz istorije (kako svetske opšte istorije, tako i masonske istorije) koje smo pomenuli poput: Kampanela, Roberta Fluda, Roberta Bojla, Grofa Kaliotra i Fleminga, tu nalaze i mnogi drugi. U okviru ove sažete verzije ćemo pomenuti još neke stručnjake koji su svojim ličnim doprinosom, bilo naučnim ili masonskim delovanjem zaslužili svetsku pažnju.

Važno je još jednom napraviti jasnu razliku između delovanja masona u profanom svetu i organizovanom delovanju masonerije u polju

medicine, pružanja zdravstvene zaštite, preventive i kurative a takvih primera ima na pretek. Primera radi, u prethodnom radu smo govorili o jednom interesantnom konceptu koji je ostao zabeležen u istoriji francuskih tajnih društava a koji govori o direktnom planiranju zdravstvenog sistema Francuske (časopisa Circuit). Takođe, bilo je reči i o tome da se u okviru danas važećeg statuta VNLS mogu primetiti aspekti koji se tiču značaja zdravstvene zaštite u širem smislu poput segmenta o značaju zaštite i unapredjenja životne sredine.

Jedan od posebno značajnih stručnjaka je bio Paracelsus (14.vek) koji je bio pionir u nekoliko značajnih aspekata medicine, a posebno se može istaći to da se smatra “ocem toksikologije”. Za ovu priliku i ovaj rad je možda interesantnije to da je svoja znanja i razmišljanja crpeo iz ezoterije, pa su njegovim znanjima bili veoma inspirisani Rozenkrojceri. Jedan od takvih je bio i Johanes Andre (15.vek) koji je bio nemački teolog i koji je tvrdio da je autor značajnog ezoterijskog dela (Chymische Hochzeit Christiani Rosencreutz) iz 1459.

Veoma je interesantna priča vezana za homeopatiju koja predstavlja sistem koji se može podvesti pod “energetsku medicinu” koju je razvio nemac Kristijan Fridrih Samuel Haneman (1775-1843). Ni do danas nije upotpunosti usaglašeno na koji sve način homeopatija može da deluje. Naime, Haneman je kao mlad sa 19 godina, bez novca otišao od kuće i krenuo put nauke na Univerzitetu u Lajpcigu. Pokušavao je da zaradi novac kao prevodilac, ali nije imao uspeha. Na ivici gladi, upoznao je Barona Samuela Brukental, šefa Madgeburške masonske lože. Iniciran je u ložu u Hermanstatu u oktobru 1777. Ubrzo se zainteresovao za spiritualizam i alhemiju u čemu je pokazivao značajne uspehe. O tom uspehu je kasnije pisano poprilično, a Ričard Hal je 1971. godine objavio knjigu o Hanemanovom životu ističući da se uzdigao iznad naturalizma Hegela i Šelinga. Hanemanovim najvećim dostignućem se smatra knjiga o homeopatiji gde je naveo osnovni princip delovanja supstancom koja izaziva isti efekat. Iako su mnogi smatrali da se radi o problemu povezanom sa danas poznatim naučno metodološkim terminom falsifikacije koji je definisao Karl Poper, njegove tvrdnje nisu nikada mogle u potpunosti da budu dokazane, i stoga je generalizacija u naučno istraživačkom radu nekako izostala...

Međutim, Haneman je koristio svoje znanje iz ezoterije, pa čak i astrologije koje je evidentirano u njegovim dnevnicima kada je istraživao fenomenologiju “više je manje” i primenu takvog metoda kod tretiranja pacijenata. Iako danas postoje oprečna mišljenja o delovanju i primeni homeopatije u konvencionalnoj medicini, broj registrovanih homeopatskih preparata je izrazito visok, kao i kupovina koja prelazi milijarde eur na godišnjem nivou u Evropi.

Homeopatiju kao disciplinu je podržavao i Rene Felix Alendi (1889/1942). Njegov poseban doprinos je u tome što je on problemu pristupao kao psihoanalitičar koji je bio izuzetno priznat. Značajnu ulogu u društvu mu je dodelila Princeza Maria Bonaparta koja je bila Frojdov protegee pa je

postao sekretar Društva Psihoanalitičara u Parizu. On se takođe povezuje sa slobodnim zidarstvom.

Važno je pomenuti i setiti se iznova i imena poput Matijasa Klaudijusa (1740 – 1815), nemačkog pesnika i novinara koji je bio poznat po svom interesovanju za ezoteriju i okultiziam koji su tada uključivali i alhemisjko, odnosno hemijsko delovanje u smislu izvođenja eksperimenata, a ne samo simbolički u duhovnom i filozofskom smislu. I francuski filozof i esejista Rene Le Forestier (1868-1951) je poznat na sličan način a posebno i kao autor knjige “Iluminati Bavarske”.

U danasnje vreme, delovanje masonerije u okviru zdravstvene zaštite je pre svega vidljivo na poljima humanitarnih aktivnosti, ali i organizovanja i uspostavljanja rada bolnica širom sveta. Takvi svetli primeri se mogu pronaći u Epsvort Masonskoj Bolnici u Melburnu koja je uspostavljena 1937. godine sa ciljem da se srednjoj klasi omogućiti jeftinije lečenje raznih medicinskih indikacija. Dobar je primer i Beterford zdravstveni centar u Ajovi, koji je otkupljen 1925. godine od strane Velike Masonske Lože u Ajovi i danas je u vlasništvu masonerije i pruža usluge kako porodicama masona tako i drugima.

U ovom sažetku su predstavljene interesantne a pre svega značajne ličnosti iz sveta nauke koje su direktno i indirektno bile povezane sa masonerijom a sa druge sa medicinom ili određenim oblicima alhemije. Takođe, ukratko je prikazan i model delovanja masonerije danas na omogućavanju bolje zdravstvene zaštite. Iako nemamo potvrde o obedijencijama u kojima su bili, ovo su svakako svetli primeri, ili možemo reći da i danas svetle dela koja su za sobom ostavili...

P.L. Djordje Vajfert,
Beograd,
Br. M.S.

ДА ЛИ САМ ЈА МАСОН?

Да ли сам ја Масон?

Браћа ме као таквог препознају. Познате су ми тајне речи, лозинке и хватови, масонски симболи, термини. Читао сам разне масонске литературе.

Да ли сам ја Масон?

Сматрам себе добрим човеком, на добром гласу, а шта о мени мисле други? Чији глас је важнији, а чији гласнији? Зашто сматрам да сам добар човек? Зато што стављам љубав и бригу о животу испред свега. Зато што волим и чувам своје ближње; волим и чувам своју околину; волим и чувам своју државу и свој народ, културу и традицију и све што представља наслеђе наших предака, све што нас одређује као колектив и као јединке у данашњем животу и времену. Такође, волим да упознајем и друге културе, вере и нације и уживам у размени знања и искустава различитих људи. Сматрам да се материјал за допринос култури свог народа може пронаћи анализом културе дригух. Драга ми је свака прилика за разговор са успешним особама, уколико је искрена и добронамерна, али исто

тако не одбијам да пружим тренутак пажње, колико сам у могућности и помоћи, сиромашу или човеку у невољи. Може ме увеселити реч просјака, колико и реч краља. Ценим сваки разговор са старијим али једнако уживам и у разговору са млађим од себе. Ни једном ни другом не тражим безусловно поштовање јер сматрам да се поштовање, изнад свега, заслужује. Вечито преиспитујем себе и своје поступке како бих постигао склад са самим собом, а то представља ултимативни услов за свеукупно задовољство човека.

Разумем важности филозофије и филозофског начина размишљања и тежим да подстакнем људе око себе да прихвате филозофију као део свог начина живота. Филозофија, као наука која се бави тежњом ка савршенству или једноставно начин размишљања који намеће ову тежњу, неизоставни је сегмент контемплације и комуникације у друштву које тежи саморазвоју у погледу свести. Профани свет, наведен на конформизам, заведен напредном технологијом и чежњом за хедонизмом не види други тас

теразија. Не види да највећи или једини проблем човечанства чами у неравнотежи развоја технологије у односу на развој свести. Неравнотежи учешћа духа и учешћа материје. Човек који жели да пронађе себе, трагајући на искрен начин, схвата да презири хедонизам јер је његова дефиниција у супротности са списком елемената саморазвоја и самоостварења. Искусан и темељит човек прозира варку савременог доживљаја хедонизма, сакривену мозаиком материјалних куриозитета, јер разуме разлику између квалитетног животног стила и НЕТО ужитка. Површан човек навлачи на себе одело са циљем да се уклопи и да се показује бољим, а посвећен човек облачи себе у одело да би указао поштовање друштву, форми, саговорнику и себи, и тиме доприноси општој лепоти. С тога једно одело не изгледа исто на два различита човека. Површан, похлепан, вођен ниским побудама не разуме вредност филозофије, не верује ни у шта осим у материју, не жели да се напреже размишљањем о ономе што не разуме како не би дошао у опасност да исклизне из своје зоне комфора. Замислите да човека терате да размишља о релацији краја свемира и питања шта се налази иза тог краја? Најлакше би му било да каже како то нема везе са њим, па стога и не зна. Дакле, услов за веровање у филозофију је веровање у Бога, веровање у Творца, у Великог Архитекту свих светова, у енергију која ствара, ону енергију која мења облик материје, која чини и рашчињава, енергију чијег ланца смо сви део онолико колико смо сами у стању да се духовно изградимо издижући се изнад материјалног ланца - ланца исхране. Оно што сви умемо да опажамо, и духовни и профани, јесте постојање светлости и постојање таме. Знамо да постоје звезде као и планете које оне привлаче и знамо да постоји узајамна корелација између њих која даје услове за, односно чини, живот. Знамо да постоји рађање и умирање, настајање и нестајање, сабирање и разилажење, синтеза и анализа, умножавање и дељење. Из овога можемо да закључимо да што је више сабирања, умножавања, настајања и рађања то је више живота, самим тим и више светлости. Сваки живот, свака планета, звезда, сазвежђе, свака галаксија, сваки универзум чини светлост у тешкој тами свемира. Да ли ће сав тај мултиверзум сву ту таму испунити, не можемо да знамо, али знамо да светлости

треба што више како је тама не би прекрила. Дакле, чак и ако наше очи не виде тако, иако виде само обрнуто, наша душа нас упућује на то да живот значи светлост.

Да ли сам ја Масон?

Шта је интелигенција? За стварање било ког дела, била то скулптура, слика, цртеж или парна машина, или најсавременији аутомобил, основа из које креће тај настанак, нулта тачка, јесте љубав. Љубав је основни услов који буди жељу, па затим вољу из које се даље развија посвећеност ... ка стварању, за стварањем и стварању. Ипак између љубави и свега овога осталог, будућег, стоји нешто што представља други основни услов за стварање било чега. Тај други услов је свест. Без свести о љубави, она не би добила ни правац, ни смер, ни форму нити би остварила своју суштину, свој потенцијал, не би се знало да она постоји. Свест, дакле представља кључни чинилац или можда најкомплекснији, највиши облик интели-генције. Неко можда зна добро математику, неко је талентован за сликање, неко надасве снажљив али ако нема свест о томе која је сврха његових врлина, свест да није само он важан, да тренутно није коначно, да је најважнији живот, било чији и свачији, онда он остаје на ограниченом нивоу интелигенције и свести. Свети дух, који је манифестација чисте љубави, најпре је постао свестан свог постојања и сопствене такве силе, како би тек даље из тога схватио да може и жели да ствара. Дакле, овај свет и ниједна планета вероватно нису настали из цртежа у неком космичком пројектном бироу, пажљиво прорачунати, иако се алого-ријски може и тако рећи, већ можемо сматрати да је редослед постанка потекао из осећања љубави и свести о енергији коју она представља. Да би љубав постојала потребна је и свест о њеном постојању. Да би био пријатељ, потребно је имати некога да му пријатељ будеш. Да ли сам ја пријатељ другоме или само себи? Да ли је могуће бити пријатељ само себи самоме?

Да ли сам ја Масон?

Да ли верујем да је Бог вечна, свемогућа, непромењива мудрост, најузвишенија интелигенција и неисцрпна љубав? Да, верујем и одајем му дужно поштовање придржавајући се врлина које проповеда.

Да ли сам ја Масон?

Да ли моја вера јесте: Чинити добро из личног задовољства, а не само зато што то сматрам обавезом? Јесте и како бих могао да постанем пријатељ мудрога, повиноваћу се његовим поукама.

Да ли сам ја Масон?

Да ли верујем да је Душа бесмртна? Да, верујем и не желим да чиним ништа што би могло да је унизи.

Да ли сам ја Масон?

Да ли се заиста борим непрекидно против порока? Да, у својој свести константно утемељујем циљ борбе против порока, не чиним другоме оно што не бих желео да он учини мени, већ настојим да чиним другима оно што бих желео да други мени чине. Покоравам се својој судбини и трудим се да чувам светло мудрости.

Да ли сам ја Масон?

Да ли поштујем родитеље? Да, родитеље волим и поштујем чак и када они то не виде. Уважавам и помажем старије, разумем и њихове мудрости и њихова ограничења.

Да ли сам ја Масон?

Шта за мене значе младост и невиност? Моја жена и моја деца? Да, ја браним и штитим свим својим бићем младост и невиност. Подучавам младе са посебном пажњом, посвећеношћу и љубављу јер у њима видим савршено несавршенство, најлепши и најмекши камен за обраду, толико добар и моћан, а тако осетљив на погрешку мајстора, тако ломљив, тако свет. Моја жена, мој брачни и најискренији друг, не само да је моја љубав већ је и огледало мојих осећања, други крај једнога штапа. Када бих повредио њу, повредио бих самога себе. Када бих усрећио њу, усрећио бих самога себе. Моја деца су моја надogradња, могућност да све што је за овај сет изостало у мени настаним у њима; прилика да све што сам замерио својим родитељима, са децом урадим мудрије; за све недостатке љубави да их волим јаче и да све што за њих приређујем, да приредим још лепше. Да ли волим своју земљу? Као што ништа није случајно, нисам се ни ја у њој случајно родио. Ја сам то негде морао бирати, као да сам бирао где ћу се родити. Поштујем законе своје земље

и настојим да утичем тако и на друге, нарочито у областима на које не мотре свакодневно припадници реда, као што су очување животне средине и екологија.

Да ли сам ја Масон?

Да, мој пријатељ јесте моја друга половина и нека нас не раздвоји нити зла, нити било чија, нити било која судбина и нека чинимо једно за друго и за живота и за успомену. Драга Браћо, избегавам неискрена пријатељства и бежим што даље од њих.

Да ли сам ја Масон?

Да ли претерујем у свему и свачему? Да ли чиним дела којих се нећу радо сећати? Да ли страсти господаре мноме или ја учим на туђим грешкама почињеним због страсти? Да ли сам толерантан према грешнима?

Да ли сам ја Масон?

Да ли ја слушах много, а причам мало или је обратно? Да ли чиним добро? Да ли заборавањем нането ми зло, да ли га памтим, записујем и подебљавам слова или на зло узвраћам добрим? Да ли злоупотребљавам снагу и надмоћ? Много је постављених питања, а на њих се надовезује питање да ли су одговори који стоје пред очима искрени, да ли су прави?

Да ли сам ја Масон?

Да ли се трудим да спознајем друге, како бих спознао самог себе? Да, јер сам увек у потрази за врлином. Да, јер настојим да будем правичан. Да, јер избегавам нерад.

Да ли сам ја Масон?

Шта за мене представља десета, велика заповест слободног зидарства која каже: ВОЛИТЕ ЈЕДАН ДРУГОГ. ОНАЈ КОЛИ ЈЕ НА СВЕТЛУ, А МРЗИ СВОГ БРАТА, ОСТАО ЈЕ И ДАЉЕ У ТАМИ!

МКУ, Брат И. К.
Секретар ПЛ „Ђорђе Вајферт,
Београд

Стране света у Ложи

За ових деценију ипо како сам инициран у Масонско Братство, безброј пута сам ступао у Ложе у различитим Обедијенцијама и по различитим Ритуалима. Целу деценију сам био у Старешинствима на различитим функцијама, од Дверника до Часног Старешине, а једина ствар која је у свим Ложама била константна су Стране Света. Без обзира да ли се радило о Шредеровом или Шкотском Ритуалу, древном и прихваћеном, Часни Старешина је увек седео на Истоку, Браћа Ученици у последњим редовима Северне стране, Браћа Помоћници на Југу... С правом ћемо се запитати шта представљају Стране Света у Ложи. У чему је њихова симболика? Да би се правилно схватило значење Страна Света у Ложи, треба поћи од самог почетка, од тренутка када сам "ни наг ни обучен, ни бос ни обувен" први пут са повезом преко очију ступио у Ложу. Симболично у мраку незнања, тумарао сам вођен руком пријатеља, савладавао препреке, чекајући да ми се скине повез преко очију, да ми се "да светлост" која је персонификација знања, гнозе...

Много пута сам касније гледао и учествовао у Ритуалу Иницијације и увек сам изнова анализирао сва прикривена значења. Зашто се уопште крећемо у Ложи у смеру казаљке на сату, с десна у лево? То је природан ток кретања сунчеве светлости, од Истока на којем се рађа, преко Југа где се налази у Зениту до Запада где се светлост губи на хоризонту.

Зашто су кандидати изложени искушењима симболично представљеним са четири елемента древних цивилизација: земља, вода, ватра и ваздух, је питање којим се нећу бавити, већ ћу се базирати на њихову повезаност са Странама Света. Још је Аристотел, древни грчки философ, заступао учење да је цео свет заснован на четири основна елемента. Он их је представљао као четири троугла. Троугао приказан са врхом окренутим на горе, попут слова делта из грчког алфавета, симболише соларно зрачење, односно зрачење живота, Ватре, топлоте и оличење је мушког принципа. Троугао са врхом окренутим на доле, носи лунарно значење, женски принцип, означава

свет природе и симболично пред-ставља Воду. Троугао ватре окрњен основицом елемента воде представља Ваздух, а троугао воде окрњен основицом троугла ватре представља елемент Земље.

Ако посматрамо Искушеника, Кандидата кратком анализом закључујемо да се он нашао у непознатом, обневидео, симболично рекли смо он представља незнање. Налази се на раскршћу и поуке које слуша током ова четири искушења, нагоне га да испита своје корене, да при томе буде систематичан, методичан, темељан, аналитичан и да користи логику. Само ако на такав начин испита и "спозна самог себе", отвориће му се пут којим мора да настави да корача, како би достигао зрелост.

Четири стране света, Исток, Запад, Север и Југ, четири позиције на којима седе Слободни зидари у Храму. Исток, уздигнут за три степеника, на коме председава Часни Старешина, симбол Светлости која се на истоку рађа свакога јутра и најављује почетак дана, он је симбол живота и метафорички представља ватру, елемент који представља пламен љубави према ближњем и надахнуће за чињење добротина и хуманост, али са друге стране представља и уништење и смрт. Запад на којем седи Први надзорник уздигнут за два степеника метафорички представља воду. Вода, неопходан елемент најзаступљенији у природи, који чини две трећине људског тела, симболично представља духовни живот, од плодове воде којом се хранимо у фетусном периоду, до последњег сркута на самртном одру. Вода која циклично кружи у природи, представља дух који не умире са материјалним изумирањем. На западу Сунце залази и тада наступа тренутак када ноћ смењује дан, када се на небу појављује Месец, симбол духовности. На Југу столује Други надзорник, уздигнут за један степен. Југ симболично представља древни елемент ваздух, без кога нема живота. Ваздух је неопходан елемент без кога је физички немогућ живот, од првог плачног уздаха бебе до самртног ропца старца и он симболично представља животни циклус. На Северу који се увек налази у мраку, у сенци, седе Ученици и он метафорички представља елемент Земљу, из које се све рађа и у коју се све после смрти враћа. Земља представља

рађање и материјални свет, јер живот је кратак а материја је вечна.

Свака Ложа је означена са седам димензија. По Кабали која са десет бројева и двадесетидва слова јеврејског алфабета означава идеје и значења које сваки од ових дефинише. Од двадесет и два слова, три су мајчинска, дванаест једноставних и седам двоструких.

Стари хебрејски спис Sepher Yetzirah о томе пише:

"Тих седам двоструких слова указују на димензије, Исток, Запад, висина, дубина, Север, Југ, са светим Храмом у средини, који одржава све ствари".

У поуци Ученичког степена се каже:

"Који је облик Ложе?

Продужени квадрат.

Колика је његова дужина?

Од Истока до Запада.

Ширина?

Од Југа до Севера.

Висина?

Од Зенита до Надира.

Шта значе те димензије?

Да је Слободно зидарство универзално-

Зашто се твоја Ложа простира од

Истока до Запада?

Тако је постављена јер Слободно зидарство показује правац Светлости."

Овде су поменуте све димензије осим дубине, коју мора сваки Масон сам да схвати, јер то је духовна унутрашњост њега самог. Он мора да спозна самог себе! Сам Храм може да се схвати као координатни систем са центром у самом свом средишту, који обједињује све остале димензије.

Све ово наводим да бих појаснио себи и другима да стране света у Ложи нису само пука географска одредница, већ да оне симболично означавају пут Слободног зидара. Он када је инициран, положивши заклетву постаје Ученик. Неупућен у тајне Масонерије, добија место на Северу, који је и у природи увек најслабије изложен светлости. Он ту упознаје материјалне алате, интроспекцијом

уознаје себе, покушава да елиминише своју сујету, да спута своје страсти, ћути, слуша и учи... После одређеног времена он напредује и полако прелази на изучавање практичних наука. На западу се упознаје са духовношћу и стиче право да седи на Југу, где је целога дана изложен сунчевом зрачењу тј. симболично он је изложен непрекидном утицају знања из разних области. Он мора непрекидно да учи, да стиче нова знања, док на крају на Истоку не буде изложен светлу, које тако дуго очекује и напoкон сазнаје истину.

Покушаћу да одговорим на још једно питање! Зашто је Храм у облику продуженог

квадрата? Краће стране овог продуженог квадрата представљају Исток и Запад, што је логично јер излазак и залазак Сунца краће трају од осталог периода дана који представља Југ односно ноћи коју представља Север.

Сетите се овога сваки пут када улазите у Ложу и када сте окренути према извору Светлости, оној истој коју сте тражили од свог пријема у братски ланац.

На Оријенту Београд,
дана, месеца септембра, 6017 ГИС
Брат, З. Т. (МКУ),
П.Л. Слобода